

World Christian Fellowship

60, High Worpel, Rayners Lane, Harrow
Middlesex, HA2 9SZ, United Kingdom
Tel: +44 208 429 9292
www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

மனந்திரும்புதல்

பாவத்திலிருந்து விடுதலையாவதற்கு தேவையான
மிக முக்கிய நிபந்தனை

“மனந்திரும்புதல் என்பது மூன்று விதமான செயற்பாடுகளை
குறிக்கிறது. புரிந்துணர்விலே அது பாவத்தைக் குறித்ததான
அறிவை உணர்த்துகிறது.

உணர்விலே அது வேதனையையும் வருத்தத்தையும்
உண்டாக்குகிறது.

விரும்பி தீர்மானம் எடுக்கும் போது அது சிந்திக்கும்
முறையில் மாற்றுத்தை ஏற்படுத்துகிறது”

- எரிக் சோஹர் (Eric Sauer)

மனந்திரும்புதல் என்பதன் உண்மையான கருத்து என்ன?

அறிமுகம்

தேவனுடைய வார்த்தையின்படி, மனந்திரும்புதல் என்பது
தேவனுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான உறவு சரியான
நிலையில் காணப்படுவதற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான
அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.

“ஆகையால், கிறிஸ்துவைப்பற்றிச் சொல்லிய
மூல உபதேச வசனங்களை நாம் விட்டு, செத்த
கிரியைகளுக்கு நீங்கலாகும் மனந்திரும்புதல்,
தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசம்,”

(எபிரேயர் 6:1)

தேவனோடு கூடிய எமது இந்தப் பயணமானது
மனந்திரும்புதலிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது. இந்த
மனந்திரும்புதலானது முதலாவது தடவை மனந்திரும்பி
தேவனோடு பயணத்தை ஆரம்பித்த பின்பு அத்தோடு
முடிந்துவிடக்கூடிய ஒரு நிகழ்வு அல்ல. தொடர்ந்தும்
செய்யப்படவேண்டிய ஒரு காரியமாகும். மனந்திரும்புதலானது
மக்கள் அதை கண்டாலும் காணாவிட்டாலும் வாழ்க்கையின்
ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், மற்றவர்களோடு உள்ள
உறவிலும், நமது நடத்தையிலும், வார்த்தையிலும்,

செயற்பாடுகளிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி தேவனுடைய சாயலாக எம்மை ஒவ்வொரு நாளும் மாற்றுகிறது.

வேதாகமத்தில் தேவன் தன்னுடைய ஜனங்களுக்கு மனந் திரும்பும்படி தீர்க்கதரிசிகளுக்கிடாக அழைப்பு கொடுப்பதை நாம் காணலாம்.

“நீங்கள் உங்கள் பொல்லாத வழிகளை விட்டுத் திரும்பி, நான் உங்கள் பிதாக்களுக்கு கட்டளையிட்டதும், என் ஊழியக்காரராகிய தீர்க்கதரிசிகளைக் கொண்டு உங்களுக்குச் சொல்லியனுப்பினதுமான நியாயப்பிரமானத்தின் படியெல்லாம் என் கற்பனைகளையும் என் கட்டளைகளையும் கைக்கொள்ளுங்கள் என்று கர்த்தர் தீர்க்கதரிசிகள் ஞான திருஷ்டிக்காரர் எல்லாரையுங்கொண்டு இஸ்ரவேலுக்கும் யூதாவுக்கும் திட்சாட்சியாய் எச்சரித்துக் கொண்டிருந்தும்,”

(2 இராஜாக்கள் 17:13)

“கர்த்தர் உங்களிடத்திற்குத் தீர்க்கதரிசிகளாகிய தம்முடைய சகல ஊழியக்காரரையும் ஏற்கனவே அனுப்பிக் கொண்டேயிருந்தும், நீங்கள் கேளாமலும், கேட்கும்படிக்கு உங்கள் செவிகளைச் சாயாமலும் போனீர்கள். அவர்களைக்கொண்டு அவர்: உங்களில் அவனவன் தன்தன் பொல்லாத வழியையும், உங்கள் கிரியைகளின் பொல்லாப்பையும் விட்டுத் திரும்பி, கர்த்தர் உங்களுக்கும் உங்கள் பிதாக்களுக்கும் கொடுத்த தேசத்தில் சதாகாலமும் குடியிருந்து,”

(எரேமியா 25:4-5)

“நீங்கள் அந்நிய தேவர்களைச் சேவிக்கும்படி அவர்களைப் பின்பற்றாமல், அவனவன் தன் பொல்லாத வழியை விட்டுத் திரும்பி, உங்கள் நடக்கையைச் சீர்திருத்துங்கள், அப்பொழுது உங்களுக்கும் உங்கள் பிதாக்களுக்கும் நான் கொடுத்த தேசத்திலே குடியிருப்பீர்கள் என்று சொல்லி, தீர்க்கதரிசிகளாகிய என் ஊழியக்காரரையெல்லாம் நான் உங்களிடத்துக்கு ஏற்கனவே அனுப்பிக்கொண்டிருந்தும், நீங்கள் உங்கள் செவியைச் சாயாமலும் எனக்குக் கீழ்ப்படி யாமலும் போனீர்கள்.”

(எரேமியா 35:15)

“ஆகையால் இஸ்ரவேல் வம்சத்தாரே, நான் உங்களில் அவனவனை அவனவன் வழிகளுக்குத் தக்கதாக நியாயந் தீர்ப்பேன் என்று கர்த்தராகிய ஆண்டவர் சொல்லுகிறார். நீங்கள் மனந்திரும்புங்கள், உங்களுடைய எல்லா மீறுதல் களையும் விட்டுத் திரும்புங்கள். அப்பொழுது அக்கிரமம் உங்கள் கேட்டுக்குக் காரணமாயிருப்பதில்லை.”

(எசேக்கியேல் 18:30)

பழைய ஏற்பாட்டு தீர்க்கதரிசிகளின் செய்திகளை சுருக்கி கூறினால்- “ஒவ்வொருவரும் உங்கள் தீய வழிகளையும் செய்கைகளையும் விட்டு இப்பொழுது மனந்திரும்புங்கள்”.....

இப்பொழுது புதிய ஏற்பாட்டில் மனந்திரும்புதல் பற்றி குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளை பார்ப்போம்.

தேவனுடைய 430 வருட நீண்டகால அமைதிக்கு பின்பதாக யோவான் ஸ்நானன் இந்தச் செய்தியை சொல்லியிருந்தார்.

அவர் பிரசங்கம் பண்ணியதாவது,
 “மனந்திரும்புங்கள். பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது.” (மத்தேயு 3:2)

இயேசுவும்:

“மனந்திரும்புங்கள். பரலோகராஜ்யம் சமீபித்திருக்கிறது என்று பிரசங்கம் பண்ணத் தொடங்கினார்.” (மத்தேயு 4:17)

“நீங்கள் மனந்திரும்பாமற்போனால் எல்லாரும் அப்படியே கெட்டுப்போவீர்கள்” (லூக்கா 13:3)

ஐனங்கள் மனந்திரும்பும்படி பிரசங்கம்பண்ணுவதற்கு அவர் தனது அப்போஸ்தலர்களையும் அனுப்பினார்.

“அவர்கள் புறப்பட்டுப்போய் மனந்திரும்புங்கள் என்று பிரசங்கித்து,..” (மாற்கு 6:12)

பேதுரு தனது முதலாவது சுவிசேஷ பிரசங்கத்தில், பெந்தகோஸ்தே தினத்தன்று பிரசங்கம்பண்ணியது:

“பேதுரு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் மனந்திரும்பி.
ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று
இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம்
பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்த
ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்.”

(அப்போஸ்தலர் 2:38)

பவுலின் வார்த்தைகள்:

“அறியாமையுள்ள காலங்களைத் தேவன்
காணாதவர்போலிருந்தார். இப்பொழுதோ மனந்திரும்பு
வேண்டுமென்று எங்குமுள்ள மனுஷரெல்லாருக்கும்
கட்டளையிடுகிறார்.”

(அப்போஸ்தலர் 17:30)

“தேவனிடத்திற்கு மனந்திரும்புவதைக் குறித்தும்
நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை
விசுவாசிப்பதைக் குறித்தும், நான் யூதருக்கும்
கிரேக்கருக்கும் சாட்சியாக அறிவித்தேன்.”

(அப்போஸ்தலர் 20:21)

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலின் பின்பு:

“நான் நேசிக்கிறவர்களெவர்களோ அவர்களைக்
கடிந்துக்கொண்டு சிட்சிக்கிறேன். ஆகையால்,
நீ ஜாக்கிரதையாயிருந்து, மனந்திரும்பு.”

(வெளிப்படுத்தல் 3:19)

இயேசு, அவரது உயிர்த்தெழுதலின் பின்பு,
அப்போஸ்தலராகிய யோவானுக்கு காட்சியளித்து,
அவருக்கூடாக 7 சபைகளுக்கு கடிதங்கள் எழுதினார்.
அவைகளை வெளிப்படுத்தல் 2ம் 3ம் அதிகாரங்களில்
காணலாம். இந்த ஏழு சபைகளில் சிமிர்னா, பிலதெல்பியா
சபைகள் தவிர மற்றைய 5 சபைகளுக்கும் இயேசு
“மனந்திரும்பும்படி” கட்டளையிடுகிறார்.

ஆகவே, வேதாகமத்தை கற்பவர்கள் அனைவரும்
மனந்திரும்புதல் என்பது வேதாகம கற்பித்தலுக்கு
அடிப்படையான அத்திவாரமான காரியம் என்பதை
ஒப்புக்கொள்வார்கள். இருப்பினும், இந்தப் பாடத்தின்
நோக்கமானது மனந்திரும்புதல் பற்றி வேதாகமம் என்ன
கூறுகிறது? என்பதைக் கற்பதாகும்.

மனந்திரும்புதல் என்றால் என்ன? ஏன் அது எமது வாழ்வில் முக்கியமானது? - இச்சந்தர்ப்பத்தில் கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாமும் பாவம் செய்யும் போது மனந்திரும்புதல் அவசியம் என்பதில் ஐக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். இந்தப் பாடமானது அனைவரும் கவனம் செலுத்த வேண்டிய ஒன்றாகும். இப்பொழுது அதன் விளக்கத்தை பார்ப்போம்.

மனந்திரும்புதல் என்பதன் அர்த்தம்

மனந்திரும்புதல் என்பது “சிந்தனை மாற்றம்” - ஒரு தீர்மானம், ஒரு தெரிவு, இருதயத்தின் உறுதியான தீர்மானம், நிதானித்து யோசித்து செய்கிற ஒரு தீர்மானத்திற்கான பயிற்சி - அவளோ அல்லது அவளோ இறந்த காலத்தை விட எதிர்காலத்தில் வித்தியாசமாக செயற்பட விரும்புகிறவர். அது குற்றவாளியென உணர்தலோடு கூடிய ஒரு செய்கை ஒழுங்கு. குற்றம் சுமத்தல் என்பது மனம் வருந்துதல் அல்லது பாவ சமூகத்திலிருந்து வெளியே வருதல்.

“தேவனுக்கேற்ற துக்கம் பின்பு மனஸ்தாபப்படுகிறதற்கு இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக்கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது. லௌகிக துக்கமோ மரணத்தை உண்டாக்குகிறது.” (2 கொரிந்தியர் 7:10)

அத்தோடு, நீங்கள் சங்கீதம் 51:1-12 ஐயும் வாசிப்பீங்கள்.

- பாவம் செய்திருக்கிறேன் என உணர்தலானது பாவத்தை ஒப்புக்கொள்ளவதற்கு வழிநடத்துகிறது

பாவத்தை ஒப்புக்கொள்ளலானது பாவத்தைக் குறித்த தேவனுடைய சிந்தைக்கு ஒத்ததாயிருக்கிறது.

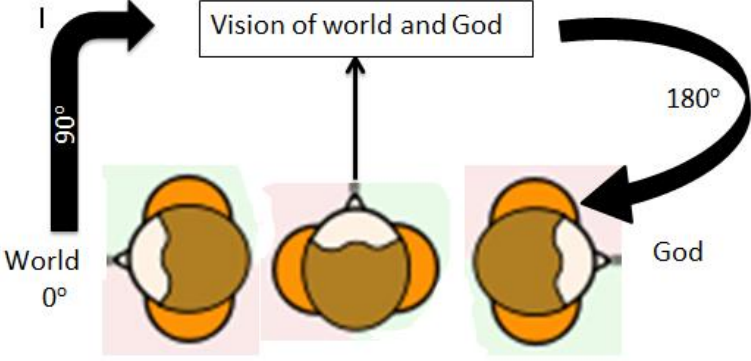
- பாவத்தை ஒப்புக்கொள்வதானது மாற்றமடைய வழிவகுக்கிறது.

தொடர்ச்சியான மாற்றம் கிறிஸ்துவை போன்ற குணாதிசயத்திற்கு தினமும் மாறுவதை பிரதிபலிக்கிறது. இருப்பினும், இந்த மாற்றமானது வேர்களில் நிகழவேண்டும் அப்போது மண்ணுக்கு மேல் இருக்கும் மரத்தின் பகுதி நல்லதாயிருக்கும். பழைய ஏற்பாட்டில் பயிற்சியெடுத்த மேலெழுந்தவாரியான நன்மைகளைக் பற்றி மாத்திரம் நாங்கள் பேசவில்லை. அது வெறுமனே மேலாக புதர் வெட்டுதல் மட்டுமல்ல. இருதயத்திலுள்ள பாவ வேர்களை

அகற்றி, புதிய தேவனுடைய விதையை உங்களுக்குள் விதைப்பதாகும். ஆகவே, ஜனங்கள் நன்மையான காரியங்களைக் கண்டு தேவனை மகிமைப்படுத்துவார்கள். எனவே, மனந்திரும்புதல் என்பது உங்கள் பாவத்திலிருந்து திரும்பும் செயற்பாடு என்பதோடு கூட உங்கள் பாவங்களை உங்களை விட்டகற்றிவிடும் கிறிஸ்துவிடம் திரும்புதலாகும்.

எபேசியர் 2:1 சொல்கிறது, அக்கிரமங்களினாலும், பாவங்களினாலும் மரித்திருந்த நம்மைக் கிறிஸ்து உயிர்ப்பித்தார். நாங்கள் மரித்தவர்களாக தேவனைவிட்டு பிரிந்து உலகத்திற்கும் அதன் துர்ஆசைகளிடத்திற்கும் சென்றிருந்தோம். ஆனால் நாம் தேவனுடைய அழைப்பைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நமது பொல்லாத வழிகளைவிட்டு தேவனிடம் திரும்பினோம். துரதிஷ்டவசமாக அநேக அழைக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் 180 பாகை முழுமையான திருப்பத்தை தேவனை நோக்கி திரும்புவதில்லை. ஆனால் 90 பாகையான சாதாரண திருப்பத்தையே தேவனை நோக்கி திரும்புகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் உலகத்தின் அழுத்தத்தின் நிமித்தம் தேவனையும், உலகத்தையும் உலக துர்ஆசைகளையும் இவ்விரண்டையும் காண்கிறார்கள். உங்கள் திருப்பமானது 180 பாகை அளவிலானதாக அமையவேண்டும். இல்லாவிடில், தேவனை நோக்கி பயணிப்பதிலும், பாவத்தை விட்டு விலகுவதிலும் நீங்கள் இருக்கும் நிலைமையிலேயே இருப்பீர்கள். இதுவே அநேக மக்கள் அவர்களுடைய பாவசபாவத்தை எதிர்கொள்ள முடியாமலிருப்பதற்கான காரணமாயிருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் 20 அல்லது 30 வருடங்கள் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையிலே வெறுப்படைந்த நிலைமையிலும் இருக்கிறார்கள். முன்பு சொல்லப்பட்டதைப் போலவே, மனந்திரும்புதல் என்பது உலக அழுத்தங்களிலிருந்து திரும்புவதும், தேவனிடம் சேருவதுமாகும். இது வெறுமனே முதல்படி மட்டுமல்ல எமது வாழ்வில் தொடர்ந்து செல்லும் ஒரு செய்முறையாகும்.

தேவனுடையதும்
உலகத்தினுடையதும் தரிசனம்

மனந்திரும்புதலின் அர்த்தம்

மனந்திரும்புதலுக்கு அநேக அர்த்தங்கள் (வழிகள்) இல்லை. குறைந்தபட்சம் ஒன்றுதான் உள்ளது. - இயேசு மாத்திரமே தேவ இராஜ்யத்திற்கு செல்வதற்கான ஒரே வழி.

“மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். ஆட்டுத் தொழுவத்துக்குள் வாசல் வழியாய்ப் பிரவேசியாமல், வேறுவழியாய் ஏறுகிறவன் கள்ளனும் கொள்ளைக்காரனுமாய் இருக்கிறான்.” (யோவான் 10:1)

மேற்சொல்லப்பட்ட வசனம் தெளிவாய்ச் சொல்கிறது. வேறு சிலர் வேறு வழியாய் உட்பிரவேசிக்க முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் இயேசு மட்டுமே தேவனிடம் செல்வதற்கான ஒரே வழி (யோவான் 14:6) மேலும் அவர் வேறுவழியாய் உட்பிரவேசிக்கிறவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். அது அழுத்தமாய்ச் சொல்கிறது, இயேசுவே வழி அல்லது வேறு வழி இல்லை.

சரியான மற்றும் பிழையான மனந்திரும்புதல்

இன்றைய உலகில் அநேகர் உண்மையான மனந்திரும்புதல் இல்லாமலே, அவர்கள் மனந்திரும்பியிருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு செயலிலே மாற்றமில்லாமல் சாத்தானால் ஏமாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அதைக்குறித்தான சில உதாரணங்களை வேதாகமத்தில் பார்ப்போம்.

கீழே சொல்லப்பட்டவர்கள் “நான் பாவம் செய்தேன்” என்று அறிக்கையிட்டவர்கள்.

பார்வோன்	-	யாத்திரயாகமம் 9:27
பாலாம்	-	எண்ணாகமம் 22:34
ஆகான்	-	யோசுவா 7:20
சவுல் ராஜா	-	1 சாமுவேல் 15:24-30

சவுல் தான் பாவம் செய்திருக்கிறேன் என்று உணர்ந்தபோதும், அவன் மற்றவர்கள் அதைத் தெரிந்து கொள்வதை விரும்பவில்லை.

அரசனான ஆகாப் - 1 இராஜாக்கள் 21:27-29 : “ஆகாப் இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்து, தன் சரீரத்தின்மேல் இரட்டைப் போர்த்துக்கொண்டு, உபவாசம்பண்ணி, இரட்டிலே படுத்துத் தாழ்மையாய் நடந்துகொண்டான். அப்பொழுது கர்த்தருடைய வார்த்தை திஸ்பியனாகிய எலியாவுக்கு உண்டாயிற்று, அவர்: ஆகாப் எனக்கு முன்பாகத் தன்னைத் தாழ்த்தினதைக் கண்டாயா? அவன் எனக்கு முன்பாகத் தன்னைத் தாழ்த்துகிறபடியினால், நான் அவன் நாட்களில் அந்தப் பொல்லாப்பை வரப்பண்ணாமல், அவன் குமாரன் நாட்களில் அதை அவன் வீட்டின்மேல் வரப்பண்ணுவேன் என்றார்.”

ஆகாப்புக்கு தேவனைக் குறித்த பயம் மாத்திரமே இருந்தது. அவன் உண்மையாய் மனந்திரும்பவில்லை.

யூதாஸ் ஸ்காரியோத்து - மத்தேயு 27:3-5 : அப்பொழுது அவரைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ், அவர் மரணாக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, “மனஸ்தாய்ப்பட்டு”, அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசைப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் முப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டுவந்து: “குற்றமில்லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்ததினால் பாவஞ்செய்தேன்” என்றான். அதற்கு அவர்கள்: “எங்களுக்கென்ன, அது உன்பாடு” என்றார்கள்.

அப்பொழுது, அவன் அந்த வெள்ளிக்காசைத் தேவாலயத்திலே எறிந்துவிட்டு, புறப்பட்டுப்போய், நான்குகொண்டு செத்தான்.

யூதாஸ் மனம் வருந்தி ஆசாரியரிடத்திற்கு போனான். ஆனால் அவன் மனந்திரும்பி தேவனிடம் வரவில்லை.

தாவீது ராஜா - 1 சாமுவேல் 12:1-15
தாவீது துக்கத்தோடு சொல்கிறார் நான் தேவனுக்கு விரோதமாகப் பாவஞ்செய்தேன் என்று மனந்திரும்புகிறார் (வசனம் 13) அவர் 51 சங்கீதத்தை எழுதியுள்ளார். மனந்திரும்புதலுக்கான அழகான உதாரணமாய் அது அமைகிறது. (சங்கீதம் 51:1,2,3,7,10,11)

அப்போஸ்தலர் பேதுரு - மத்தேயு 26:31-35, இயேசு பேதுருவின் மறுதலிப்பைப் பற்றி முன்னமே சொல்லியிருந்தார். மத்தேயு 26:69-75,

பேதுருவின் மறுதலிப்பும் மனந்திரும்புதலும்.

பேதுரு இயேசுவை மூன்று தடவை மறுதலித்தார். ஆயினும், அவர் மனந்திரும்பி தேவனிடம் திரும்பினார்.

மத்தேயு 26:75 : “அப்பொழுது பேதுரு சேவல் கூவுகிறதற்கு முன்னே நீ என்னை மூன்றுதரம் மறுதலிப்பாய் என்று இயேசு தன்னிடத்தில் சொன்ன வசனத்தை நினைத்துக்கொண்டு, வெளியே போய் மனங்கசந்து அழுதான்.”

ஆகவே இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதலில் இயேசு அவரைப் பழைய நிலைக்கு கொண்டுவந்தார்.

முன்பகுதியில் நாம் பார்த்ததைப் போலவே (எரிக் சோஹருடைய வார்த்தைகள்), உண்மையான மனந்திரும்புதல் என்பது உங்கள் தனிப்பட்ட குணத்தில், உங்கள் உணர்வுகளில், உங்கள் தீர்மானத்தில், உங்கள் உள்ளத்தில் ஏற்படும் மாற்றத்தை உள்ளடக்கியுள்ளது.

மனந்திரும்புதலுக்கு முன்பதாக என்ன நடக்கிறது?

1) பாவத்தை குறித்து வெளிப்படையாய் ஏற்றுக்கொள்ளல்

“என் அக்கிரமத்தை நான் அறிக்கையிட்டு, என் பாவத்தினிமித்தம் விசாரப்படுகிறேன்.”

(சங்கீதம் 38:18)

“தன் பாவங்களை மறைக்கிறவன் வாழ்வடைய மாட்டான். அவைகளை அறிக்கை செய்து விட்டுவிடு கிறவனோ இரக்கம் பெறுவான்.”
(நீதிமொழிகள் 28:13)

“ஆனாலும் என்ன? அவர்களைப்பார்க்கிலும் நாங்கள் விசேஷித்தவர்களா? எவ்வளவேனும் விசேஷித்தவர்களல்ல. யூதர் கிரேக்கர் யாவரும் பாவத்திற்குட்பட்டவர்களென்பதை முன்பு திருஷ்டாந்தப்படுத்தினோமே. அந்தப்படியே: நீதிமான் ஒருவனாகிலும் இல்லை.”
(ரோமர் 3:9-10)

வரலாற்றில் வேத ஆராய்ச்சியாளர்களில் மிகச்சிறந்த ஒருவர், புனித. அகஸ்டின் (4ம் நூற்றாண்டு) அப்போஸ்தலர் பவுலுக்கு அடுத்தபடியானவர் என்பது என்கருத்து. புனித. அகஸ்டின் அவர்களும் அவரது கூட்டமும், பிரித்தானியாவிலிருந்து வந்து ரோமில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த வேத ஆராய்ச்சியாளர் பெலஜியசிற்கும் (Pelagius) பாவத்தைக் குறித்தும் தேவ கிருபையை பற்றியும் அறிந்து கொள்ளல் தொடர்பாக கருத்து முரண்பாடு காணப்பட்டது. பெலஜியசுடைய வேலைக்கு தலைப்பிட்டால் அது இயற்கையோடு கூடிய மனித ஆளுமை. அது இரட்சிப்பை அடைவதற்கான தேவ கிருபையல்ல. வாழ்நாள் முழுவதற்குமான போராட்டம் என்ற நிச்சயமானது புனித. அகஸ்டின் அவர்களுக்கும் பெலஜியசுக்கும் பெலஜியசின் சீஷன் கேய்லெஸ்டியுஸ்க்கும் இடையில் காணப்பட்டது.

(Pelagianism) பெலஜியனிசம்: பெலஜியனிசம் என்பது முழுமையான மனிதன் தானே ஏதோ ஒரு காரணத்துக்காக தன் உறுப்புக்களை துண்டித்துக் கொள்தல்போல சுதந்திரத்தைக் குறித்தும் தேவ சித்தத்துக்காக தீர்மானித்தல். பெலஜியஸ் நீதியான செயற்பாடுகள் குறித்து 3 ஆதாரங்கள் ஸ்தாபித்துள்ளார்.

- எங்களால் அதைச் செய்ய முடியும்
(உதா: செய்யக்கூடியதன்மை)
- அதைச் செய்ய எங்களால் முடியும்
(உதா: தீர்மானம்)
- செயற்பாடு வெளியே கொண்டுவரப்பட வேண்டும்
(உதா: செயல்)

புனித அகஸ்டின் அவர்களுடைய மனிதவர்க்கம் தொடர்பான விஞ்ஞானம் - முதலாவது பாவம்: ஆதாமும் ஏவாளும் தேவனுக்கு கீழ்ப்படி யாததினால், நாம் பாவத்திலும் இருளிலும் பிறந்திருக்கிறோம். நன்மைகள் எங்களுக்குள் இல்லை. உலக அழுத்தங்களினால் நாம் சுயநலமான அன்புடையவர்களாகவும், சுயநலத்தை தேடுகிறவர்களாகவும் இருக்கிறோம். நாம் மரித்தவர்களாக இருக்கிறோம். எங்களுக்கு நலமானவைகளை நாம் செய்வதைவிட உயிர்த்தெழுதல் நமக்கு அவசியமாயிருக்கின்றது.

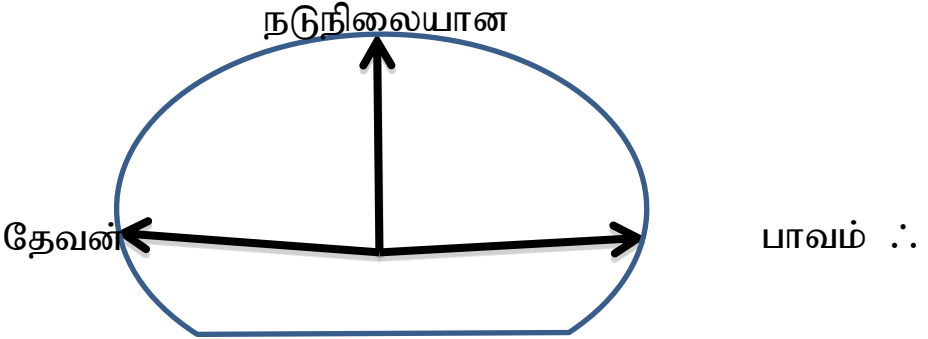
புனித அகஸ்டின் எழுதுகிறார்:

“என்னைப் பற்றி சிந்தனை செய்யத் தூண்டப்படுகிறேன். நான் என் ஆத்துமாவின் ஆழத்திலிருந்து உமது ஆலோசனைகளில் உட்பிரவேசிக்கிறேன். என்னால் அநேக காரியங்கள் செய்யமுடியும் ஏனெனில் நீர் எனது உதவியாளராக இருக்கிறீர். என்னைக் குறித்து நான் பார்க்கும்போது, என் ஆத்துமாவின் கண்ணால் நான் பார்க்கும்போது, உமது மாறுபாடில்லாத வெளிச்சத்திலே ஆத்துமாவின் கண்ணுக்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறதோ அதுவே என் ஆவிக்கு அப்பாலும் இருக்கிறது. அது சாதாரண எல்லா மாம்சமும் பார்க்கக்கூடிய வெளிச்சமல்ல. அது மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஆனால் அடிப்படையான தனக்கு சொந்தமான ஒளியில் மிக தெளிவாய் மின்னுகிறதும் தானே தன் ஒளியை எங்கும் வியாபிக்கிறதுமாயிருக்கிறது. அது முற்றிலும் வேறுபட்டது. இந்த எல்லா செயற்பாடுகளும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் வேறுபட்டது. தண்ணீருக்கு மேல் இருக்கும் எண்ணெய்போல் அது என் சிந்தனைக்கு மேல் காணப்படுகிறது. அது எனக்கு மேலே இருப்பது விண்ணுலகம் பூமிக்கு மேலே இருப்பது போலாகும். அந்த வெளிச்சம் எனக்கு மேலே இருக்கிறது ஏனெனில் அது என்னை உருவாக்கியது. நான் அதற்கு கீழ்ப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனெனில் நான் அதனால் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறேன். யார் உண்மையை அறிய வருகிறார்களோ அவர்கள் இந்த ஒளியை அறிவார்கள்.....

நான் எனக்கு அவசியமான உமக்குள் மகிழும் பெலனைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வழியைக் கண்டுகொண்டேன். ஆனால் கடவுளுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையிலான மத்தியஸ்தரான இயேசு கிறிஸ்து என்பவரை நான் அறிந்துகொள்ளும்வரை இந்த வழியைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அவர் எல்லா வற்றிற்கும் மேலானவரும் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டவருமானவர். அவர் என்னை அழைத்து

சொல்லியதாவது, நானே மெய்யான வழியும் ஜீவனுமாயிருக்கிறேன். நான் இழந்த பெலனை பெறும்படி அவர் பலியாகி எமது மாம்சத்திற்கு உணவானார். எமக்கு ஞானத்தைத் தந்து எல்லாவற்றையும் படைத்து நாம் குழந்தைகளாயிருக்கையில் பாலை உணவாகக் கொடுத்தவர் வார்த்தையானவர் மாம்சமாகினார்.

ஒப்பிட்டுப்பார்த்தல் : கீழே உள்ள வடிவத்தை நீங்கள் பார்க்கும்போது, அங்கே சரியான நடுநிலையான நிலைமை இல்லாதிருப்பினும் உலகம் சிந்திப்பதுபோல நடுநிலையாக சரியாக இருப்பது சுதந்திரத்தை அர்த்தப்படுத்தாது. சுதந்திரம் என்பது நீங்கள் செய்ய விரும்புவதை செய்வதும் உங்கள் வாழ்நாளில் உங்கள் செயல்களில் துக்கத்தை ஏற்படுத்தாததுமாகும்.

பெலஜியசினுடைய கருத்துப்படி நாம் நடுநிலையானவர்கள். தேவனிடம் சென்று நன்மை செய்வதா அல்லது உலகக் குப்பைகளில் இருந்து கெட்ட காரியங்களைச் செய்வதா என்று இரண்டில் ஒன்றைத் தெரிவுசெய்ய எம்மால் முடியும்.

மனிதனது தேவை உயிர்த்தெழுதலும், தான் கட்டுகளிலும் பாவத்திலும் இருப்பதைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கு தனக்கு தேவகிருபை தேவை என்பதையும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும் அகஸ்டின் தெளிவாய்ப் புரிந்துகொண்டார்.

“முன்னே நீங்கள் பாவத்திற்கு அடிமைகளாயிருந்தும், இப்பொழுது உங்களுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட உபதேச சட்டத்திற்கு நீங்கள் மனப்பூர்வமாய்க் கீழ்ப்படிந்ததினாலே தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.” (ரோமர் 6:17)

2) வருந்துதல்

வருந்துதல் என்னும் உணர்வானது மன்னிப்பை பெற்றுக் கொள்வதற்கு அவசியமான காரியமாக அமைகிறது. உலகத்தின் வருந்துதல் என்னும் உணர்வானது மனந்திரும்புதலை அர்த்தப்படுத்தாது. ஆனால் தேவனிடம் வருந்துதலானது மனந்திரும்புதலை அர்த்தப்படுத்துகிறது. போர்த்திபாருடைய மனைவியால் யோசேப்பு சோதிக்கப்படும்போது அவன் உடனடியாக “நான் தேவனுக்கு விரோதமாக பாவம் செய்வதெப்படி?” என்று பதிலளித்தான்.

எமது எல்லா பாவங்களும் தேவனுக்கு விரோதமானதே. ஆகவே தேவனிடம் வருந்துதலானது உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்கு எம்மை உட்படுத்துகிறது.

“என் அக்கிரமத்தை நான் அறிக்கையிட்டு, என் பாவத்தினிமித்தம் விசாரப்படுகிறேன்.”
(சங்கீதம் 38:18)

“ஆதலால் நீங்கள் இப்பொழுதே உபவாசத்தோடும் அழகையோடும் புலம்பலோடும் உங்கள் முழு இருதயத்தோடும் என்னிடத்தில் திரும்புங்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். நீங்கள் உங்கள் வஸ்திரங்களையல்ல, உங்கள் இருதயங்களைக் கிழித்து, உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் திரும்புங்கள். அவர் இரக்கமும், மனஉருக்கமும், நீடிய சாந்தமும், மிகுந்த கிருபையுமுள்ளவர். அவர் தீங்குக்கு மனஸ்தாபப்படுகிறவருமாயிருக்கிறார்.”

(யோவேல் 2:12-13)

“அல்லது தேவதயவு நீ குணப்படும்படி உன்னை ஏவுகிறதென்று அறியாமல், அவருடைய தயவு, பொறுமை, நீடியசாந்தம் இவைகளின் ஐசுவரியத்தை அசட்டைப்பண்ணுகிறாயோ?”

(ரோமர் 2:4)

“தேவனுக்கேற்ற துக்கம் பின்பு மனஸ்தாபப் படுகிறதற்கு இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக்கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது. லெளகீக துக்கமோ மரணத்தை உண்டாக்குகிறது.”

(2 கொரிந்தியர் 7:10)

கீழே சொல்லப்பட்ட காரியங்கள் எருசலேமிலுள்ள விசுவாசிகளுக்கு அவர்களுடைய போதகரான யாக்கோபு எழுதுகிறார். இருப்பினும், அது உங்களுக்கும் எனக்கும் பொருத்தமானது.

“தேவனிடத்தில் சேருங்கள், அப்பொழுது அவர் உங்களிடத்தில் சேருவார். பாவிக்களே, உங்கள் கைகளைச் சுத்திகரியுங்கள். இருமனமுள்ளவர்களே, உங்கள் இருதயங்களைப் பரிசுத்தமாக்குங்கள். நீங்கள் துயரப்பட்டுத் துக்கித்து அழுங்கள். உங்கள் நகைப்பு துக்கிப்பாகவும், உங்கள் சந்தோஷம் சஞ்சலமாகவும் மாறக்கடவது.” (யாக்கோபு 4:8-9).

3) சுய விருப்பங்களை விட்டுவிடுதல்

எங்களில் அநேகர் “நான் எப்பொழுதும் சரி” என்ற கர்வமான நோக்கத்தோடு காணப்படுகிறோம். முதலாவது அல்லது மிக முக்கியமானது இந்த கர்வ எண்ணத்தை விட்டுவிடுதலாகும். இரண்டாவது தேவ விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதை தெரிவு செய்தல் - அதை செய்வதற்கு உங்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய கிரயம் செலுத்தவேண்டி ஏற்பட்டாலும் - உங்கள் தீர்மானத்துக்கு எவ்வளவு பெரிய அசைவாயிருந்தாலும் பரவாயில்லை, தனிப்பட்ட ரீதியிலோ அல்லது பொதுவாகவோ மண்டியிடுங்கள். லூக்கா 15ம் அதிகாரத்தில் ஊதாரியான மகன், அவனுடைய வாழ்க்கையில் எல்லாவற்றையும் இழந்து போன நிலைமையில் - அவனுடைய அந்தஸ்து, பணம், நண்பர்கள், வாழ்வதற்கான அனைத்தையும் இழந்த நிலைமையிலும் தன் தகப்பனிடம் திரும்பி வந்தான். நாம் மன்னியுங்கள் என்று சொல்லி மன்னிப்பைக் கேட்கும்போது, அதன் உண்மையான உணர்வை தேவன் அறிந்திருக்கிறார். நாம் லூக்கா 15 அதிகாரத்தை வாசிக்கும்போது, அந்த ஊதாரி மகன் தன் மனந்திரும்புதலின் வார்த்தைகளை சொல்லும் முன்பதாக அந்த தகப்பன் அவனை தன் மகனாக ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டார்.

4) பாவத்தை ஒத்துக்கொள்ளுதல்

பாவத்தை ஒத்துக்கொள்ளல் என்பது உங்கள் வாயிலிருந்து ஏதோ ஒன்றை அறிக்கை செய்வதை அர்த்தப்படுகிறதென்று பொதுவாக சொல்லப்படுகிறது. பெறுமதியான கிறிஸ்தவ வாழ்வில், பாவத்தை ஒத்துக்கொள்ளல் என்பது தேவன் சொல்வதை ஒத்துக்கொள்வதாகும். மனந்திரும்புதலானது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களிலும், நியாயத்தீர்ப்பிலும்

பிரயோகிக்கப்படுகிறது. ஏதேனும் ஒரு வாக்குத்தத்தம் உங்கள் சூழ்நிலையோடு ஒத்துப்போகும்போது, (பாவத்தை ஒத்துக்கொள்ளல் கோட்பாடுகளை பெற்றிருத்தல் பற்றி இங்கே நான் உங்களுக்காக பரிந்துபேச முற்படவில்லை) நீங்கள் அதைத் திரும்ப தேவனுக்கு சொல்லி அதைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதைப்போலவே, தேவன் உங்கள் வாழ்வில் சில காரியங்களைக் குறித்து உங்கள் நோக்கம், பாவநடத்தை போன்றவை குறித்து அழைப்பு கொடுப்பாரானால் அப்பொழுது அவருடைய வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, அவர் உங்களுக்குள் எதை எதிர்ப்பார்க்கிறாரோ அதை மாறுத்தரவாக செய்யுங்கள். பாவத்தை நீங்கள் தவறுதல் என்று மாற்ற முயற்சித்தால், சறுக்கி விடுவீர்கள்: அல்லது வேறு ஏதேனும் காரியமென்று சொல்ல முற்பட்டால் நீங்கள் உண்மையாக மனந்திரும்பவில்லை. தவறுதலுக்கும், சறுக்குதலுக்கும் இயேசுக்கிறிஸ்துவின் இரத்தம் மீட்பாக செலுத்தப்படவில்லை. பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பினால் மாத்திரமே மன்னிப்பு கிடைக்கும்.

நாம் எமது பாவத்தை அறிந்துகொண்டு, தேவனிடம் நாம் பாவிகள் என்று ஒப்புக்கொண்டு, துக்கத்தோடு அந்த பாவத்திற்காக வருந்தும்போது அப்பொழுது மனந்திரும்புதலானது முழுமையாக்கப்படுகிறது. வருந்துதல் மாத்திரமே மனந்திரும்புதல் என்று பொருள்படாது. மாம்சத்தில் வருந்துதலென்பது மனித வாழ்வில் சாதாரணமாக செய்யக்கூடிய ஒரு காரியமாகும். வருந்துதலென்னும் உணர்வானது பாவத்தை வெறுக்கும் மனந்திரும்புதலுக்கு உங்களை வழிநடத்திச் செல்கிறது. எங்கே பாவத்தைக் குறித்து ஆழமான வெறுப்பும் கோபமும் இருக்கிறதோ அங்கே உண்மையான மனந்திரும்புதல் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பாவத்திற்கு பின்னாலும் எமது விருப்பம் இருக்கிறது. அந்த விருப்பத்தின் காரணமாகவே நாம் பாவத்திற்கு உடன்படுகிறோம். ஆகவே, உண்மையான மனந்திரும்புதல் உண்மையாய் பாவத்தை வெறுப்பதை உள்ளடக்குகிறது. மற்றைய பாவங்களை விட முதலாவது நாம் விடுதலையாக்கப்பட வேண்டிய ஒரு பாவம் இருக்கிறது. - நம்பிக்கையில்லாமை என்ற பாவமே அது. யோவான் 16:9, “அவர்கள் என்னை விசுவாசியாதபடியினாலே பாவத்தைக்குறித்தும்,” இயேசுக்கிறிஸ்துவை விசுவாசியாமையே மிகப்பெரிய பாவம். இது மற்றைய அனைத்திற்கும் ஏதுவாய் அமைகிறது.

“தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, நம்மை
 இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தமக்குச் சவிகார
 புத்திரராகும்படி முன்குறித்திருக்கிறார்.
 அவருடைய கிருபையின் ஐசுவரியத்தின்படியே,
 இவருடைய இரத்தத்தினாலே பாவமன்னிப்பாகிய
 மீட்பு இவருக்குள் நமக்கு உண்டாயிருக்கிறது.
 அந்தக் கிருபையை அவர் சகல ஞானத்தோடும்
 புத்தியோடும் எங்களிடத்தில் பெருகப்
 பண்ணினார்.” (எபேசியர் 1:6-8)

நீதியின் அடிப்படையில் எமது இறந்தகால, நிகழ்கால,
 எதிர்கால பாவங்கள் யாவும் மன்னிக்கப்படும். இது
 நித்தியமான நியாயத் தீர்ப்பின் வேதனை இல்லாதபடிக்கு,
 இயேசுக்கிறிஸ்துவை சொந்த இரட்சகராக
 ஏற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு வழங்கப்படும் நீதியான அல்லது
 தகுதியான மன்னிப்பாகும். எப்படியாயினும், இது எமது
 நிகழ்கால, எதிர்கால பாவங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை சொந்த
 இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டதால் தானாகவே மன்னிக்கப்படும்
 என்று அர்த்தப்படாது. ஆனால் அது நிகழ்காலத்திலும்
 எதிர்காலத்திலும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிபந்தனையாக
 அல்லது தகுதியாக தரப்பட்டிருக்கிறது.

விடுதலையை ஆதாரமாய் கொண்ட நீதியான மன்னிப்பு
 அல்லது தகுதி அடிப்படையிலான மன்னிப்பு எல்லா மனிதனும்
 உபயோகப்படுத்தக்கூடியது என்ற அறிவு காணப்படுகிறது.
 (தேவன் முழு உலகத்தையும் நேசிக்கிறார்) இயேசு
 கொடுத்திருந்தாலும், மனந்திரும்புதல், விசுவாசித்தல் என்ற
 கிரியைகளைக் கொண்டு தனிப்பட்ட ரீதியில் நாம்
 சொந்தமாக்கிக்கொள்ளல் அவசியமாயிருக்கிறது. இயேசுவின்
 மீட்பை பெற்றுக்கொள்ள ஒருவர் விசுவாசம் என்னும்
 தகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் அவனுடைய அல்லது
 அவளுடைய இறந்தகால பாவங்கள் மன்னிக்கப்படும்
 (நியாயமென்று நிரூபித்தல்). பவுல் இதைப்பற்றி ரோமர் 3:25
 இல் தெளிவாக சொல்கிறார் இந்நிலையில் பழைய பாவங்கள்
 மன்னிக்கப்படும். அதேநேரத்தில், நாம் எதிர்காலத்தில் (1
 யோவான் 1:9) திரும்பவும் வந்து எமது பாவங்களுக்காக
 இயேசுவின் மீட்பை ஆதாரமாய் கொண்டு (ஒப்புக்கொடுக்க)
 மன்னிப்பு கேட்க முடியும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இயேசு
 என்னுடைய இறந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால பாவங்களின்
 கிரியத்தை ஒரே தடவையில் செலுத்திவிட்டார் ஆனாலும்
 நான் அதை எனக்குத் தேவையான சந்தர்ப்பங்களில்
 உரிமையாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். - நிகழ் காலத்திலும்
 எதிர்காலத்திலும்

இயேசு மலைப்பிரசங்கத்திலே பாவத்தைப்பற்றிச் சொல்ல
அவதானமாயிருந்தார்:

“ஆகையால் நீ பலிபீடத்தினிடத்தில் உன்
காணிக்கையைச் செலுத்த வந்து, உன்பேரில் உன்
சகோதரனுக்குக் குறை உண்டென்று அங்கே
நினைவுகூருவாயாகில், அங்கேதானே பலிபீடத்தின்
முன் உன் காணிக்கையை வைத்துவிட்டுப் போய்,
முன்பு உன் சகோதரனோடே ஒப்புரவாகி, பின்பு வந்து
உன் காணிக்கையைச் செலுத்து.”

(மத்தேயு 5:23-24)

தேவனோடு எமக்குள்ள உறவானது முழுமையானது. ஆனால்
நாம் பாவம் செய்யும்போது அவரோடுள்ள எமது ஐக்கியம்
பாதிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாகச் சொன்னால், எனது மகன்
ஏதேனும் ஒரு பிழையான காரியத்தை செய்துவிட்டு தன்
இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தினால் அதனால் எமது உறவு
துக்கமான ஒன்றாய் அமையும். அவன் எனது மகனாக
இருப்பினும், நான் அவனோடு வைத்துக் கொள்ளும் உறவில்
ஏதோ ஒரு தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். அதைச் சரிசெய்வதற்கு,
அவன் தன் பாவத்திற்காய் மனந்திரும்பி உறவை
சரிசெய்துகொள்ளவேண்டும். அதைப்போலவே, தேவனுக்கு
விரோதமாய் செயற்பட்டுவிட்டு அவரிடம் திரும்பி செல்லும்
போது அவர் எம்மை மன்னிக்கிறவராயிருக்கிறார்.
எப்பொழுதும் தேவன் சரியானவர் என்பதை கருத்தில்
கொள்ளுங்கள்.

“நமக்குப் பாவமில்லையென்போமானால், நம்மை
நாமே வஞ்சிக்கிறவர்களாயிருப்போம். சத்தியம்
நமக்குள் இராது. நம்முடைய பாவங்களை நாம்
அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு
மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி
நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும்
நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.”

(1 யோவான் 1:8-9)

தேவனோடு சரியான ஐக்கியம் இருக்கும்போது, எமது
வாழ்வில் மனந்திரும்பாத பாவங்கள் இருக்கமுடியாது.
அதனால் நாம் எமது பாவங்களுக்காக தேவனிடம்
மனந்திரும்புவதோடு தேவனோடு உள்ள உறவைப்
பாதுகாப்பதற்கு பாவத்தைக்குறித்து அவதானமுள்ளவர்களாய்
இருக்கவேண்டும். அதைப்போலவே, மற்றவர்களுக்கு
விரோதமாய் நாம் ஏதேனும் பாவங்கள் செய்திருந்தால்
அதற்காக மனந்திரும்ப வேண்டும். எல்லாப் பாவங்களும்

தேவனுக்கு விரோதமானதாகவே இருப்பதால், நாம் யாருக்கு விரோதமாய் பிழை செய்தோமோ அவரிடம் சமாதானமாகி ஒன்றுசேர்தல் தேவனோடுள்ள எமது ஐக்கியத்தைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளும்.

இறுதியாக எமது தோற்றத்தில் நாம் ஏன் தினமும் எம்மை சுத்திகரிக்க வேண்டும்? அல்லது எதற்காக நாம் எமது பற்களை சுத்தப்படுத்த வேண்டும்? ஏனெனில் நாம் சரீர ரீதியான அழுக்குகளை சுத்தப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே. அதைப்போலவே, இந்த உலகில் நாம் வாழும்வரை தெரிந்தோ தெரியாமலோ எம்மை அசுத்தப்படுத்துகிற பாவத்திற்கு எமது ஆத்துமா உடன்படுகிறது. எமது சரீரத்தை நாம் சுத்தப்படுத்துவதுபோல எமது ஆவி, ஆத்துமாவையும் அவ்வப்போது சுத்திகரிக்க வேண்டும்.

நான்கு பகுதிகளையும் சுருக்கினால், நாம் இதைத்தான் செய்யவேண்டும். தேவன் இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் செய்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டு மட்டும்தான் நம்மை மன்னிக்கிறார்.

உண்மையாய் மனந்திரும்பி இருப்பதற்கான ஆதாரம் - கனிகள்

மனந்திரும்புதலென்பது உள்ளான காரியம், உங்களுக்குள் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கும்போது, நீங்கள் கனி கொடுக்கக் கூடியவர்களாய் இருப்பீர்கள்.

“மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ற கனிகளைக் கொடுங்கள்.” (மத்தேயு 3:8)

நீங்கள் மனந்திரும்பியதற்கு ஆதாரமாய் மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற கனிகள் அமையும். அநேகர் நாங்கள் மனந்திரும்பியிருக்கிறோமென்று சொல்லியும் தொடர்ந்தும் சந்தேகமான ஒரு வாழ்க்கையே வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் துணையோடு அல்லது பிள்ளைகளோடு மற்றவர்கள் பார்க்கும்போது கோபித்துக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம். தவறான வார்த்தைகளை மற்றவர் முன் பேசாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் இந்த எல்லா குணாதிசயங்களையும் இரகசியமாய் செய்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இது உண்மையான மனந்திரும்புதல் அல்ல.

வெளிப்படுகிறதான பாவத்தின் கனிகள் சீக்கிரத்தில் கிள்ளி எறியப்படவேண்டியவை. உதாரணமாக கோபம், வீண்பேச்சு, அடிமைத்தனம், கெட்ட பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவை. இந்த கெட்ட குணாதிசயங்கள் வேரிலிருந்து மாற்றமடைய வேண்டுமென தேவன் எதிர்ப்பார்க்கிறார். எனவே தான் யோவான் ஸ்நானன் கோடாரியானது மரத்தின் வேரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொன்னார்.

நீங்கள் கோபம் அல்லது வீண்பேச்சு பேசும் சபாவம் போன்றவை தோன்றும் வேரைக் கண்டறிந்து அதை உங்கள் இருதயத்திலிருந்து வேரோடு அகற்றிவிடுங்கள். அடிக்கடி தோன்றும் பாவத்தின் கனிகளை மூடி மறைப்பதற்கு எவ்வித சாக்குபோக்குமில்லை. ஆனால் நீங்கள் அதை வேரோடு அகற்றி புதிய மரத்தை நாட்டினால், அப்போது நல்ல கனிகள் தோன்றும். உதாரணமாக பாருங்கள் லூக்கா 19:1-10 இல் சக்கேயு பாவத்தின் கைதியாயிருந்து மனந்திரும்பினான். அத்தோடு அவன் உடனடியாக அந்தபபணத்தைத் திரும்ப செலுத்த முன்வந்தான் - அது பெரிய ஒரு இழப்பாயிருந்த போதும் அவன் இப்படியாக சொல்கிறான். “நான் ஒருவனிடத்தில் எதையாகிலும் அநியாயமாய் வாங்கினதுண்டானால், நாலத்தனையாகத் திரும்பச் செலுத்துகிறேன் என்றான்.”

தொடர்ச்சியான மனந்திரும்புதல்

மேலே காட்டப்பட்ட படத்தைப்போலவே எமது வாழ்விலும் அநேக தோல் அடுக்குகள் (படைகள்) உண்டு. உண்மையான தொடர்ச்சியான மனந்திரும்புதலென்பது ஒருவர் ஒழுங்குமுறையான இரட்சிப்படையும்போது செய்யும் பிரதிஷ்டையாகும். எமக்குள் நாம் அறிந்தும் அறியாமலும் உள்மனதில் புதைக்கப்பட்ட நிலையில் அநேக இரகசிய பாவங்கள் இருக்கக்கூடும். அவைகளை எமது உள்ளத்திலிருந்து வெங்காயத்தின் தோல் அடுக்குகளை

உரிப்பதுபோல உரிக்காவிடில் உண்மையான பிரதிஷ்டை உண்டாகாது.

நாம் ஒவ்வொருநாளும் தேவனிடத்தில் கிட்டிச்சேரும்போது, எமது வாழ்வில் நாம் விட்டுவிடவேண்டிய சில குறிப்பிட்ட பகுதிகள் உண்டென்பதை நாம் உணரமுடியும். உதாரணமாக முன்பு நான் ஒரு சின்ன பொய்யை இலகுவாக சொல்லிவிட்டு மனச்சாட்சியில் எந்த வருத்தமுமில்லாமல் இருக்கக்கூடும். எப்படியாயினும் இப்பொழுது அது அப்படியல்ல. எனவே எமது வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு அடுக்குகளையும் உரிப்பது இப்போது அத்தியாவசியமானது. நாம் வெறுமைக்குள் பிரவேசிக்க நம்மை அனுமதிக்கும்போது தேவன் எம் வாழ்வை நிரப்புதவற்கு அனுமதிக்கிறோம்.

இரட்சிப்புக்கு அவசியமான அடிப்படை மனந்திரும்புதல்:
“பேதுரு அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்.”
(அப்போஸ்தலர் 2:38)

“அதுபோல, மனந்திரும்ப அவசியமில்லாத தொண்ணூற்றொன்பது நீதிமாண்களைக்குறித்துச் சந்தோஷம் உண்டாகிறதைப் பார்க்கிலும் மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியினிமித்தம் பரலோகத்தில் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்.”
(லூக்கா 15:7)

“இவைகளை அவர்கள் கேட்டபொழுது அமர்ந்திருந்து: அப்படியானால் ஜீவனுக்கேதுவான மனந்திரும்புதலைத் தேவன் புறஜாதியாருக்கும் அருளிச்செய்தார் என்று சொல்லி, தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள்.” (அப்போஸ்தலர் 11:18)

கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையில் தொடர்ச்சியான மனந்திரும்புதல்:

“இப்பொழுது சந்தோஷப்படுகிறேன். நீங்கள் துக்கப் பட்டதற்காக அல்ல. மனந்திரும்புகிறதற்கேதுவாகத் துக்கப்பட்டதற்காகவே சந்தோஷப்படுகிறேன். நீங்கள் ஒன்றிலும் எங்களால் நஷ்டப்படாதபடிக்கு, தேவனுக்கேற்ற துக்கம் அடைந்தீர்களே. தேவனுக்கேற்ற துக்கம் பின்பு மனஸ்தாபப்படுகிறதற்கு இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக்

கேதுவான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது.
 லௌகிக துக்கமோ மரணத்தை உண்டாக்குகிறது.”
 (2 கொரிந்தியர் 7:9-10)

நாம் தேவனுக்கு விரோதமாக இருக்கும் ஒவ்வொரு தருணத்திலும், நாம் மனந்திரும்புதல் அவசியமாய் இருக்கின்றது. பவுல் 3 வருடங்கள் எபேசு சபையில் பிரசங்கம்பண்ணி, அவர்களுக்கு ஆவிக்குரிய உண்மைகளை பற்றி அழகான கடிதத்தை எழுதுகிறார். எபேசு சபை தேவனுடைய வார்த்தையை பெற்றுக்கொண்டபோது, அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு ரோமானிய சந்திர தேவதையான டயானா என்றழைக்கப்படும் விக்கிரகங்களை உடைத்தார்கள். அவர்களுடைய அந்த விக்கிரகதெய்வத்திற்கு சொந்தமான பெறுமதியான பொருட்களையும், புத்தகங்களையும் பகிரங்கமாக எரித்து போட்டார்கள். எப்படியாயினும், நாட்கள் செல்லும்போது அவர்கள் தேவன் பேரில் வைத்திருந்த ஆதி அன்பை இழந்துவிட்டார்கள். இயேசு முன்பிருந்த நிலையிலிருந்து விலகிவிட்டதை குறித்து இந்த சபைக்கு கடிதம் எழுதுகிறார்.

“ஆனாலும் நீ ஆதியில் கொண்டிருந்த அன்பை விட்டாய் என்று உன்பேரில் எனக்குக் குறை உண்டு. ஆகையால், நீ இன்ன நிலைமையிலிந்து விழுந்தாயென்பதை நினைத்து, மனந்திரும்பி, ஆதியில் செய்த கிரியைகளைச் செய்வாயாக, இல்லாவிட்டால் நான் சீக்கிரமாய் உன்னிடத்தில் வந்து, நீ மனந்திரும்பாத பட்சத்தில், உன் விளக்குத்தண்டை அதனிடத்தினின்று நீக்கி விடுவேன்.”
 (வெளிப்படுத்தல் 2:4-5)

“ஆகையால் நீ கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்ட வகையை நினைவுகூர்ந்து அதைக் கைக்கொண்டு மனந்திரும்பு. நீ விழித்திராவிட்டால், திருடனைப்போல் உன்மேல் வருவேன். நான் உன்மேல் வரும் வேளையை அறியாதிருப்பாய்.”
 (வெளிப்படுத்தல் 3:3)

ஆகவே, நாம் எம்மைப் பற்றி அவதானமாயிருந்து, இயேசுவின் வருகைக்கு காத்திருப்பது மிக முக்கியமானது- அவரை நோக்கிக் காத்திருப்பதற்கு ஒரே வழி என்னவெனில் எமது பாவங்களுக்காக அவ்வப்போது மனந்திரும்புதலாகும்.

தொடர்ச்சியான மனந்திரும்புதலுக்கும், தன்னைத்தானே சோதித்தறிதலுக்கும் அடிப்படையான காரியம்:

உதாரணமாகச் சொன்னால், ஒரு இருட்டான அறைக்குள் ஒரு மெழுகுதிரியை எரியவிட்டுக்கொண்டு உட்பிரவேசிக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால், நீங்கள் இந்த வெளிச்சத்திலே என்ன காண்பீர்கள் என்றால் அசுத்தமான நிலையிலுள்ள தெளிவில்லாத காட்சியை காண்பீர்கள். 60 வெட் வெளிச்சமுடைய மின்விளக்கை நீங்கள் பயன்படுத்தினால் சாதாரணமாய் சுற்றிலும் என்ன அசுத்தமான நிலைமை இருக்கிறதென்று நீங்கள் அவதானிக்கலாம். ஆனால் 200 வெட் வெளிச்சமுடைய மின்விளக்கை பயன்படுத்தினால் அந்த அறையை சுத்தப்படுத்துவதற்கு அந்த அசுத்தங்கள் என்னவென்பதை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. எப்படியாயினும், 2000 வெட் வெளிச்சமுள்ள மின்விளக்கை நீங்கள் பயன்படுத்தினால் சிறிய அழுக்குகளையும் தரைவிரிப்பில் மறைந்திருக்கும் மண் போன்ற சிறிய அழுக்குகளையும் இதைவிடத் தெளிவாகக் காட்ட முடியும். இந்த காட்சியை இயேசுவோடு கிட்டிச்சேரும் உங்கள் வாழ்க்கைக்கு எடுத்துக்காட்டாய் கொள்ளுங்கள். தேவனோடு ஒவ்வொருநாளும் கிட்டிச்சேரும்போது அந்த பிரகாசமான வெளிச்சமானது உங்கள் வாழ்க்கையில் உள்ள அநாவசியமான காரியங்களையும் பகுதிகளையும் அகற்றிவிட உதவும்.

ஓர் உதாரணமாக, இந்த கோட்பாட்டை அப்போஸ்தலர் பவுலுடைய வாழ்க்கையோடு வேதாகமத்தில் ஒப்பிட்டு பார்ப்போம்.

- பவுல் தன்னை எபிரேயரில் பிறந்த எபிரேயன், பென்யமீன் கோத்திரத்தான், எட்டாம்நாளில் விருத்தசேதனமடைந்தவன், நியாயப்பிரமாணத்தின்படி பரிசேயன், பக்திவிராக்கியத்தின்படி சபையைத் துன்புறுத்தியவன், நியாயப்பிர மாணத்திற்குரிய நீதியின்படி “குற்றஞ்சாட்டப்படாதவன்” என்று சொல்கிறார். (பிலிப்பியர் 3:5-6)
- கி.பி. 37- 40 : பவுல் தமஸ்குவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களை துன்புறுத்தியதுடன் ஸ்தேவானை கல்லெறிந்து கொன்றதைக் கண்ட சாட்சியாய் இருந்தான். அப்போஸ்தலர் 7
- கி.பி. 55 - 57 : பவுல் கொரிந்தி சபைக்கு கடிதம் எழுதுகிறார். “அப்போஸ்தலர்கள் எல்லாரிலும் சிறியவன்.” 1 கொரிந்தியர் 15:9

□ கி.பி. 62 : பவுல் எபேசியருக்கு எழுதுகிறார்.
“பரிசுத்தவான்கள் எல்லாரிலும் சிறியவன்”
எபேசியர் 3:8

□ கி.பி. 64 - 65 : பவுல் வாலிபனான தீமோத்தேயுவுக்கு
எழுதிய கடைசி கடிதம் “பாவிகளில் பிரதான பாவி”
1 தீமோத்தேயு 1:15

அப்போஸ்தலராகிய பவுலின் வாழ்க்கையில் வெங்காயத்தின்
தோல் படைகள் உரிக்கப்பட்டதன் விதத்தை இப்பொழுது
உங்களுக்கு காணமுடிகிறதா - அவர் பாவத்தை அறிக்கை
செய்தபோது, அது அவரை தேவனை நோக்கி
கிட்டிச்சேர்த்தது மாத்திரமல்ல தேவன் இல்லாவிடில் தனக்குள்
எந்த நன்மையும் இல்லை என்பதை தேவனுடைய ஒளியில்
அவர் தன்னைத்தானே கண்டார்.

நாம் எமது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தை
அவதானித்து, பவுலுடன் சேர்ந்து நாமும் நம்மை நாமே
நிதானித்து அறிந்துள்ளோமா? அது மிகப்பெரிய
அர்ப்பணிப்புக்கும் பரிசுத்தத்திற்கும் எம்மை வழிநடத்தும்.
தேவன் நமக்கு “நான் பரிசுத்தராயிருக்கிறது போல
நீங்களும் பரிசுத்தராயிருங்கள்” என்று சொன்னதை நாம்
நினைவில் கொண்டிருக்கவேண்டும். தேவனைப் போல
பரிசுத்தமாயிருப்பதே எமது இலக்கு.

மனந்திரும்புதலுக்கான படிகள்

மனந்திரும்புதலின் ஆரம்பநிலையானது ஒருவருக்கு
மாறக்கூடிய நிலைமையையுடைய அனுபவமாக காணப்படும்
போதும் அவர் புதிய வாழ்க்கைக்குள் பிரவேசிக்க இயேசு
கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மேல் தன் விசுவாசத்தை
வைக்கவேண்டும். இந்நிலையில் என்ன நடக்கிறதென்றால்,
அந்த விசுவாசி தன் பழைய பாவத்தின் தண்டனையிலிருந்து
விடுவிக்கப்பட்டவராய் காணப்படுகிறார். இதுவே நீதி என்று
அழைக்கப்படுகிறது. எப்படியாயினும், இன்னும் அவருக்குள்
பாவ சுபாவம், பாவம் செய்வதற்கான ஆசை இருப்பதால்
அது அவருக்கு சோதனையை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே
தொடர்ச்சியான மனந்திரும்புதலென்பது இன்றியமையாதது.
இதனை புதிய ஏற்பாட்டில் ஒப்புக் கொடுத்தல் என்று
சொல்லப்படுகிறது. இந்த ஒப்புக்கொடுத்தல் என்ன
செய்கிறதென்றால், விசுவாசியை பாவ வல்லமையிலிருந்து
விடுதலையாக்குகிறது. மூன்றாவது கட்டமாக நடைபெறுவது
விசுவாசி மரித்தல் அல்லது இயேசுவின் வருகையின்போது

விசுவாசி மகிமையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படல் ஆகும். புதிய ஏற்பாடானது இதனை மகிமையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படல் என்று அழைக்கிறது. இது நிகழ்கால பாவத்திலிருந்து விடுதலையை கொண்டு வருகிறது.

படி	செயல்	விளைவு	விடுதலையாகும் பகுதி
1	ஆரம்ப மனந்திரும்புதல்	நியாயத்தீர்ப்பு	பாவத்தின் தண்டனை
2	தொடர்ச்சியான மனந்திரும்புதல்	ஒப்புக்கொடுத்தல்	பாவத்தின் வல்லமை
3	அதிகசந்தோஷம்	மகிமைப்படல்	நிகழ்கால பாவம்

ஆகவே, தொடர்ந்தும், இது ஒரு தீர்மானமல்ல. உங்களை நேசிக்கும் ஒருவரை சந்தோஷப்படுத்துவதற்கான உங்கள் வாஞ்சையாகும்.

ஆதி சபையானது இயேசுவின் அப்போஸ்தலர்களால் மனந்திரும்புதலைக் குறித்து உடனடியான செய்தியைப் பெற்றுக்கொண்டது அவர்களிலிருந்து நீங்களும் நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மேலும் வாசிப்பதற்கு

1) லேவியராகமம் 26:40, 1 இராஜாக்கள் 8:47, 2கொரிந்தியர் 6:24-39, 7:14, சங்கீதம் 32:5, எரேமியா 3:12, 8:4-6, 5:3, 44:4-5, யோனா 3:8-10, ஆமோஸ் 4:6-11, லூக்கா 15:18-21, 17:3-4, அப்போஸ்தலர் 19:18, யாக்கோபு 5:16, 1 யோவான் 1:9

2) சங்கீதம் 34:18, 51:17, 31:10, ஏசாயா 57:15, 66:2, 22:12-14, யோபு 42:6, எரேமியா 31:19, 5:3, 6:26, யோனா 3:5-8, மத்தேயு 26:75, 11:20, 2கொரிந்தியர் 34:27, எஸ்றா 10:1

3) மனந்திரும்புதலுக்கான குறிப்பு இருப்பது அப்போஸ்தலர் 2:38, 3:19, 5:31, 8:22, 11:18, 13:24, 17:30, 20:21, 26:20.